

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/403/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214207975
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214207975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: T. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX, V. M., o zaplatenie 1.879,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 31. októbra 2014 č. k. 13C/213/2014-39, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 31.10.2014 č. k. 13C/213/2014-39 uložil povinnosť zaplatiť žalovanej žalobcovi sumu 1.093,72 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 17.03.2012 až do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 1.093,72 eura a v časti prevyšujúcej priznaný úrok z omeškania ako nedôvodný zamietol. Vec právne posúdil podľa § 9 ods. 2 písmeno f/, j/ a k/, § 11 ods. 1 písmeno a/, b/ zák. č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom po 02.04.2010), § 101 ods. 2 OSP, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. Vychádzajúc zo záverov vykonaného dokazovania považoval prvostupňový súd úver poskytnutý žalobcom žalovanej za bezúročný a bez poplatkov. V období od 05.11.2010 do 23.08.2011 žalovaná žalobcovi uhradila v splátkach spolu sumu 506,28 eura. Predstavujúci rozdiel medzi istinou bezúročného a bezpoplatkového úveru čerpaného žalovanou vo výške 1.600,- eur a uhradenými splátkami zo strany žalovanej 509,28 eura predstavuje sumu 1.093,72 eura, ktorú je povinná žalovaná spolu 9 % ročným úrokom z omeškania od 17.03.2012 až do zaplatenia zaplatiť žalobcovi. Súd prvého stupňa vzhľadom na bezpoplatkovosť predmetného úveru nepriznal žalobcovi ani vyčíslený úrok z úveru vo výške 104,15 eura a poplatok za vedenie účtu vo výške 7,96 eur. Takisto bol zamietnutý aj nárok žalobcu na ním vyčíslený 9 % úrok z omeškania ročne od 13.03.2012 do 22.04.2012. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou čistej istiny úveru od 17.03.2012, t.j. nasledujúci deň po uplynutí 15 dňovej výzvy k úhrade celého úveru vo výške 1.758,18 eura, pričom táto výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 01.03.2012. Príslušenstvo (9 % ročný úrok z omeškania) priznal súd žalobcovi s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z. Vzhľadom na nízky príjem žalovanej (120 eur mesačne) súd jej povolil splácať priznanú istinu 1.093,72 eura s príslušenstvom žalobcovi v mesačných splátkach po 50 eur vždy do 20. dňa v mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku (§160 ods. 1 OSP).

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 2 OSP, keď vzhľadom na celkový pomer úspechu žalobcu v tomto konaní, ktorý predstavoval 38,46 % (69,23 % úspech žalobcu v konaní - 30,77 % neúspech žalobcu v konaní) priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 43,27 eur ako 38,46 % zo sumy zaplateného súdneho poplatku žalobcom za podaný návrh na začatie konania.

Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti výroku prevyšujúcej sumu 1.093,72 eura, v prevyšujúcej časti úroku z omeškania a v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd prijal jeho argumenty s tým, že rozsudok č. k. 13C/213/2014 zruší v celej časti napadnutej odvolaním žalobcu a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie. Uvedením RPMN v rozmedzí „od - do“ nechcel žalovanú uviesť do nejasných skutočností, práve naopak v predmetnej zmluve chcel uviesť konkrétne a pravdivé údaje, ktoré by neklamali spotrebiteľa. Preto sa v zmluvách rozhodol uvádzať rozmedzie RPMN. Ochrana spotrebiteľov v dnešnej dobe prináša skôr nerovnosť účastníkov konania, ako právnu istotu v demokratickej krajine. Každý spotrebiteľ by mal za svoje rozhodnutia niesť dôsledky, tak ako ich na seba berie každý dospelý jedinec. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie účtu, úroky a prípadne aj úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky. V súvislosti s uvedením rozmedzia pri RPMN postupoval žalobca v súlade s ustanovením § 5 zák. č. 250/2007 Z. z. Náležitosti zák. č. 129/2010 Z. z., ust. § 9 ods. 2 písm. h/ boli v danom prípade všetky splnené.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutých častiach výrokov procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP, dospievajúc následne k tomu právnomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd potvrdí rozhodnutie, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V danom prípade odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 31.10.2014 č. k. 13C/213/2014-39 v odvolaní žalobcu napadnutých výrokoch (zamietajúci a o náhrade trov konania) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožňujúc sa pritom s rozsahom a samotným obsahom odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o odvolaní napadnuté výroky, na ktoré odôvodnenie v ďalšom aj odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa poznamenáva, že úverová zmluva podpísaná dňa 07.10.2010 žalovanou je zmluvou, z ktorej poskytnutý úver vo výške 1.600,- eur žalovanej je potrebné podľa § 11 ods. 1 písmeno a/, b/ zák. č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Konečnú splatnosť úveru musí jeho poskytovateľ vymedziť konkrétnym dátumom, pričom v tomto smere nepostačuje údaj o celkovom počte splátok (v danom prípade 72), keď z obsahu úverovej zmluvy ďalej nie je zrejmé ani to, kedy tieto splátky začínajú plynúť, resp. majú splatnosť. Takisto aj odvolávka na RPMN v rozpätí od 26,4 % do 27,5 %, pričom z celkového pohľadu je neurčitá, postrádajúca znaky konkrétnosti. Ak teda predmetný úver je bez poplatkov a bezúročný, žalobcovi vzhľadom na výšku poskytnutého úveru žalovanej vo výške 1.600,- eur a na druhej strane výšku obdržaných splátok žalobcu od žalovanej 506,28 eura, žalobcovi vznikol právny nárok na zaplatenie rozdielu medzi týmito dvomi sumami (1.600 - 506,28), ktorý následne predstavuje sumu 1.093,72 eura, priznanú v rámci výroku napadnutého rozsudku žalobcovi. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky (9 % ročný úrok z omeškania), súd prvého stupňa správne jeho počiatok stanovil od 17.03.2012, pretože išlo o prvý deň, ktorý nasledoval po splatnosti predčasne zosplateného úveru (16.03.2012). Súd prvého stupňa, zohľadniac výšku priznanej pohľadávky žalobcovi a najmä výšku netto zárobku žalovanej (120 eur mesačne), na daný právny vzťah správne aplikoval ust. § 160 ods. 1 OSP a žalovanej povolil mesačné splátky vo výške 50 eur žalobcovi, pokiaľ ide o priznanú istinu 1.093,72 eura s príslušenstvom.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu úspešnej žalovanej v tomto konaní nepriznal, pretože jej žiadne odvolacie trovy nevznikli. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.